

въобрази нѣкой сгоизмъ но-ничтоженъ и по-нечистъ отъ сгоизма на такъвъ човѣченца, нито безстыдство по-отвратително отъ безочливостта на сребролюбieto. Какъ можаше да светотатствува и да граби на такъвъ часъ когато основанiята на свѣта са распокъртвахъ? О, колко порочитѣ на човѣкка умножаватъ страха, който причинява размирената природа!

— Еще не си ли са насытилъ? думаше Бурбъ, който едвамъ трагеше; лицето ти пламквече, и очитѣ ти сж стрѣлухы.

— Въ рѣдки обстоятелства може да има нѣкой ищаха ми; О, Юпитеръ! каква врява! сякашъ че с вода клокочуща на огъня, и отъ проклетый облакъ сякашъ че вали пламкъ. Каквы выкове! Бурбе! не чувамъ вече нищо, я иди виждь.

И за умноженiе на ужаса планината плискаше буннъ дъждъ възврѣлъ, развѣсомъ съ пламенны сажды и лавж нажежена, кога на възъ еднж, кога на възъ другж улицж. И ето огнениитѣ този дъждъ, стрѣлеше съ себе си шлякно (скорiя) отъ най-гъсто желъзо, врѣзъ олтаритѣ, дѣто напраздно жрецитѣ на Богинитѣ горяхъ куренiя и ламбады. Този убийственъ дъждъ навалѣ врѣзъ тѣхъ ненадѣйно като бѣхж колѣничли. Выктѣ имъ бѣше пискъ присмъртенъ, и млченiето имъ бѣше млченiе на вѣчностѣж. Пепелтъ и шлякната покрыхж жертвеницитѣ и пода (дюшемето) и едвамъ ся виждахж исподъ тѣхъ сгъгрениитѣ лешове на жрецитѣ.

Изирѣли! каза Бурбъ, прѣвъ тѣтъ сега уплашенъ и повържж ся на бързо въ стаята.

И двамата тѣзи негодници гледаха са единъ другъ, и сърцата имъ тупаха тѣй силно, што сякашъ че са чуеше туптенiето имъ. Каланъ природно по-малко доблестенъ, но по-лакомъ, прѣвъ съвзе обореното си дерзновение.

— Да не губимъ врѣме каза съ гласъ който едвамъ ся чуеше, защото ся боеше и отъ гласа.

И като стигнж на входа поспрѣ са за една минута, но прѣминж послѣ прѣзъ пламенѣющето прѣддворiе и като тѣпчаше по лешоветѣ на съдружницитѣ си, стигнж до светилището и отъ тамъ покани Бурба да иде подирѣ му, но добрыйтъ гладиаторъ трепереше и двоеше са да го послуша: "Твърдѣ добрѣ, каза Каланъ, плячката ми нѣма да са раздѣли на двѣ.

И на бързо награби отъ драгоценоститѣ въ храма онуй което бѣше по-лесно за прѣнасянiе и за скоро искочи изъ светилището безъ да помисли никакъ за добрия си прiятедь. Но една внезапна